שער הפסוקים — פרשת מקץ

ותאכלנה הפרות יפות המראה והבריאות:

(מזולתו) הנה הפרות יפות המראה והבריאות, ר"ת הוא היה"ו, כי הפוך הוי"ה זו היא דין, כי מצדו בא הרעב הזה. גם ר"ת 'את 'שבע 'הפרות, הוא אשה, לרמוז כי הדין בסוד הנקבה והאשה, בסוד ה' על ו' ה' על י' נוקבא אינון. (ע"כ מזולתו):

ויאמר יוסף אל פרעה וגו' את אשר האלהים עושה וגו':

וקשה, הליועץ למלך נתנוהו, שאמר ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם, ודי לו לפתור החלום אשר שאל ממנו. גם מלת ועתה מה עניינה. גם דהיל"ל את אשר יעשה האלהים לעתיד, כי עדיין שני הרעב והשבע לא באו אז. והענין הוא, כמ"ש ז"ל כי על ג' דברים הקב"ה מכריז עליהם בכל יום בעצמו, שלא ע"י שליח, והם, הרעב, והשבע, ופרנס הגון על הצבור. הרעב מנין, שנאמר כי קרא ה' לרעב. וז"ש, את אשר האלהים עושה ר"ל תמיד הוא עושה הדבר הזה, להכריז הוא בעצמו פעמים אחרות, הרעב והשבע, ולכן גם עתה הגיד עניינם לפרעה, וכיון שנתקיימו ב' הדברים הנזכר, שהקב"ה הכריז עליהם, א"כ ועתה ראוי שגם השלישית תקיים אותה, והוא פרנס הגון על הצבור. וז"ש, ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וגו':

ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף וגו':

אחז"ל, שגזר עליהם יוסף, שיקיימו מצות המילה, והלכו ליטול עצה מפרעה, ואמר להם כל אשר יאמר לכם תעשו. והענין הוא, במה שנתבאר אצלינו בדרוש הפסח ויציאת מצרים, כי אותם ק"ל שנה, שהיו קודם שנולד משה, היה להביא אותם ניצוצות של נשמות קדושות, שהוציא אדה"ר ע"י הוצאת קרי לבטלה, בק"ל שנה הראשונים, קודם שנולד שת בנו, שהיה גם הוא בחי' משה. כמבואר אצלינו במצות ולא ירבה לו נשים. ובתחלה באו בגופות אנשי דור המבול, והיו משחיתים זרעם על הארץ, כפי שרשם ממקום שנמשכו. וחזרו להתגלגל בדור הפלגה וכו'. ועתה חזרו להתגלגל בדור ההוא, באותם המצריים. וידע יוסף ברוח הקדש, כי הם בחי' ניצוצות הנזכר, שבאו ע"י השחתת הזרע, ולכן גזר עליהם מצות המילה, לתקן קצת עון שרשם הא', שבאו ע"י פגם אות ברית קודש. ואחר שנמולו, התחילו ליתקן קצת ונתגלגלו בדור האחר בבני ישראל, באותם ק"ל שנה כנזכר. ונגזר עליהם עבודה קשה, לתקנם וללבנם ולצרפם, ובפרט לתקן עון דור הפלגה, בבנין המגדל בחומר ובלבנים, והבן זה היטב. ועיין בפסוק ויקם מלך חדש על מצרים, כי שם נתבאר היטב ענין זה:

סימן מ"ב:

ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר וגו':

(מזולתו) הנה מלת רדו, בגימטריא ר"י, והם עשר שמות אהי"ה, ויען לא נגלה שם זה כי אם למשה בפרשת שמות, לכן נרמז בתיבת שמ"ה, אותיות משה. וכמ"ש בכונת ההגדה של ליל פסח, וע"ש. וז"ש ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות, כי כל שברינו ותקותינו היא ע"י משה, שיגאלנו ממצרים, וזהו ושברו לנו משם, ר"ל ממשה, הנרמז במלת שמ"ה כנזכר. וגם על ידו ונחיה ולא נמות והנה האחוריים של אהי"ה פשוט בגימטריא ד"ם, והנה י' אחוריים של אהי"ה פשוטים, שהם בגימטריא עשר פעמים דם, הם עשרה דמים שבאשה, ה' דמי טוהר, וה' דמי טומאה כנודע. אמנם עשר פעמים אהי"ה, הם בגימטריא רד"ו, כי משם היה גלות מצרים רד"ו שנה, ומשה חשב שהיה משם הוי"ה, והנה י' ההויו"ת בגימטריא ס"ר, וזש"ה (שמות ג' ד') וירא ה' כי סר לראות, כי היה משה מחשב בדעתו, לראות אם הגלות הזה היה בבחי' הוי"ה, או אהי"ה. והודיעו, כי היה מצד אהי"ה, וזש"ה כה תאמר אל בני ישראל אהי"ה שלחני אליכם, כי מצדו נמשך הגלות. והגאולה, מצד ההוי"ה, וגם מצד אהי"ה והנה רד"ו וס"ר, בגימטריא ע"ת, ואם תחבר עמהם ד' בח" של הוי"ה ואהי"ה, יהיה בגימט' דעת, כי ז"ס הדעת שבתוך היסוד דאימא, המתלבש בז"א, אשר בו עשר הויו"ת ס"ר מצד אבא, ועשר אהי"ה רד"ו מצד אימא:

א"ש, לא הבנתי טעם לד' בחי' הנז', ובאולי ירמוז ד' אותיות הוי"ה, או אהי"ה. עוד א"ש, ב"ה אשר הנחני בדרך אמת, וטרחתי ומצאתי מפורש בש"א שער ההקדמות, בפרק ערכי הכינויין וז"ל, אהי"ה פשוטים עשר פעמים בגימטריא רד"ו, כמנין גלות מצרים. ועשר הויו"ת פשוטות, בגימטריא ס"ר, וסודו וירא ה' כי סר לראות, ושניהם יחד בגימטריא ע"ת, ועם ד' אותיות שם ההוי"ה, הרי דעת. א"ש, דעת של ז"א, ודעת של נוקבא, הוא ע"ב ק"ל, ע"ב קד"ם, וב"ן וד' אותיותיו הרי דעת:

שם פסוק ויאמר אליהם לא כי ערות 'הארץ 'באתם 'לראות, ר"ת הב"ל. גם פסוק וכסף אחר 'הורדנו 'בידנו 'לשבור, ר"ת הב"ל. (ע"כ מזולתו):

סימן מ"ד:

ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי וגו':

(מזולתו) סוד גביע הכסף, יובן במה שהודעתיך, כי יוסף היא היסוד דז"א, אשר בו ה"ח, כי הכסף הוא בחסד, ולכן הגביע היה של כסף. גם כל חסד נקרא טוב, בסוד (תהלים כ"ג ו') אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. והנה ה"פ טוב, הם בגימטריא גבי"ע. ונלע"ד חיים, כי גם גביע עולה בגימטריא מילה, שהיא ביסוד כנלע"ד. (ע"כ מזולתו):